

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
OSNOVNI SUD BANJALUKA
Broj: 71 0 K 346228 22 K 2
Dana: 07.12.2022. godine

U IME REPUBLIKE SRPSKE

Osnovni sud Banjaluka, sudija Dalibor Kordić, uz sudjelovanje zapisničara Branislave Adamović, u krivičnom predmetu protiv optuženog D. S. zbog krivičnog djela "Izbjegavanje davanja izdržavanja" iz člana 192. stav 1. Krivičnog zakonika Republike Srpske, po optužnici Okružnog javnog tužilaštva Banjaluka broj: T13 0 KT 0054775 20 od dana 22.03.2021. godine, nakon održanog usmenog, glavnog i javnog pretresa zaključenog dana 07.12.2022. godine, u prisustvu okružnog javnog tužioca Gorana Rakića i optuženog D. S., te branioca K. K., advokata iz Banjaluke, sud je dana 07.12.2022. godine, donio i javno objavio sljedeću:

P R E S U D U

OPTUŽENI S. D., zv. ... , sina M. i majke Ž., rođene S., rođenog [...] godine u D., nastanjen u B.L. u Ulici [...], JMB: [...], Srbin, državljanin RS-BiH, pismen, završio gimnaziju, zaposlen u privrednom društvu »...« Banjaluka, razveden, otac jednog maloljetnog djeteta, vojsku nije služio, lošeg imovnog stanja, osuđivan, ne vodi se drugi krivični postupak.

KRIV JE

ŠTO JE:

U periodu od maja mjeseca 2020. godine do 18.01.2021. godine, u B.L., izbjegavao da izvršava dužnost izdržavanja maldb sina, rođenog [...] godine, koja dužnost mu je utvrđena na osnovu pravosnažne i izvršne presude Osnovnog suda u Banjaluci, broj [...] od 24.01.2013. godine, kojom je obavezan da na ime izdržavanja maloljetnog sina na ruke majke i zakonske zastupnice S. (sada P.) A., isplaćuje na mjesečnom nivou iznos od 40% od najniže plate u Republici Srpskoj, pa iako je bio svjestan da je dužan izvršavati svoju obavezu prema maloljetnom djetetu, to nije učinio.

Čime je izvršio krivično djelo izbjegavanje davanja izdržavanja iz člana 192. stav 1. Krivičnog zakonika Republike Srpske, pa mu sud primjenom odredbi člana 41.,43.,53. i 62. Krivičnog zakonika RS, izriče

USLOVNU OSUDU

Kojom mu se utvrđuje kazna zatvora u trajanju od 4 (četiri) mjeseca i istovremeno određuje da se utvrđena kazna neće izvršiti ukoliko optuženi u roku od 1 (jedne) godine, po pravosnažnosti presude, ne učini novo krivično djelo i ako u roku od 3 mjeseca, po pravosnažnosti presude, isplati na račun zakonske zastupnice mlđb. A. P. imovinsko pravni zahtjev u iznosu od 1.072,00 KM.

Na osnovu člana 108. stav 3. ZKP-a RS obavezuje se optuženi da u roku od 3 mjeseca, po pravosnažnosti presude, isplati štetu na račun zakonskog zastupnika majke mlđb. djeteta A. P. u iznosu od 1.072,00 KM.

Na osnovu člana 99. stav 1. ZKP RS optuženi je dužan platiti sudu na ime paušala iznos od 150,00 KM u roku od 3 mjeseca pravosnažnosti presude.

O b r a z l o ž e n j e

Okružno javno tužilaštvo Banja Luka optužnicom broj: T13 0 KT 0054775 20 od dana 22.03.2021. godine, optužilo je D. S. da je učinio krivično djelo "Izbjegavanje davanja izdržavanja" iz člana 192. stav 1. Krivičnog zakonika Republike Srpske.

Sudija za prethodno saslušanje je potvrdio optužnicu dana 17.06.2021. godine.

Na ročištu za saslušanje optuženog radi izjašnjenja o krivnji pred sudijom za prethodno saslušanje, shodno članu 244. ZKP-a dana 13.07.2021. godine, optuženi D. S. se izjasnio da je kriv za predmetno krivično djelo, te je zakazano ročište za razmatranje izjave o krivici.

Na ročištu za razmatranje izjave o krivici održanom 07.07.2022. godine sud je utvrdio da optuženi nije svjestan svog priznanja i iz tog razloga nije prihvatio njegovu izjavu o priznanju krivice datu 13.07.2021. godine, te je zakazao glavni pretres.

U toku dokaznog postupka izvedeni su sljedeći dokazi optužbe: saslušanje zakonskog zastupnika A. P.; Zapisnik o saslušanju svjedoka P. A., Okružno javno tužilaštvo u Banjaluci, broj T13 0 KT 0054775 20 od 18.01.2021. godine; fotokopija presude Osnovnog suda u Banjoj Luci broj [...] od 24.01.2013. godine; ovjerena fotokopija presude Okružnog suda u Banjoj Luci broj [...] od 25.11.2013. godine; Kartica računa za period od 01.01.2020. do 18.01.2021. godine na ime P. A., Nova banka a.d. Banjaluka; Izvod iz Kaznene evidencije za optuženog D. S., PU Drvar, broj 02-03/7-1-03-76/21 od 12.02.2021. godine, te dokazi odbrane: saslušanje optuženog D. S. u svojstvu svjedoka; Ugovor o radu na neodređeno vrijeme od 01.11.2020. godine; potvrda Atos Bank a.d Banja Luka o izvršenom nalogu za plaćanje od 13.06.2022. godine.

Okružni javni tužilac je u završnoj riječi izjavio da smatra da je na osnovu svih izvedenih dokaza tužilaštva dokazano da je optuženi počinio krivično djelo navedeno u optužnici, što je potkrijepljeno iskazom svjedoka i materijalnih dokaza kako tužilaštva tako i odbrane, te da je nesporno da je presudama utvrđena obaveza izdržavanja na ime mlđb. djeteta, kritični period je od maja mjeseca 2020. do 18.01.2021. godine, te iz izvedenih dokaza proizlazi da optuženi nije izvršavao svoju obavezu izdržavanja mlđb. djeteta, da je utvrđeno da je optuženi davao i kupovao određene predmete, ali to nije plaćanje alimentacije, da je nesporno da optuženi nije bio zaposlen u određenom periodu, međutim izjavio je da se izdržavao od pozajmica, te je mogao bilo šta da plaća na ime alimentacije. Ističe da optuženi i dalje ne izvršava svoju mjesečnu obavezu, a kako postoji mogućnost dodatnog posla, te nije dostavljen dokaz da je optuženi bolestan, predlaže sudu da optuženog oglasi krivim i izrekne mu adekvatnu krivičnu sankciju, da se isti obaveže na imovinskopравни zahtjev u iznosu od 1.072,00 KM.

Branilac optuženog je u završnoj riječi izjavio da se optužnicom navodi da je optuženi izbjegavao davanje izdržavanja, a u istom nije opisana činjenica krivičnog djela, a da tužilaštvo nije pokušalo dokazati umišljaj, svjesnu činjenicu izbjegavanja djela, te da činjenični opis djela ne

sadrži obilježja krivičnog djela. Ističe da je tužilaštvo trebalo da dokaže visinu, a da nije dokazan ni iznos za koji se optuženi tereti da ga nije platio. Navodi da optuženi nije izbjegavao da plaća alimentaciju, da je nakon zaposlenja izmirivao sve dugove, gdje se snalazio da se stara i za troškove koje nije dužan mimo alimentacije, te ističe da nema uslova za osuđujuću presudu, jer nije izveden nijedan dokaz da je optuženi izbjegavao davanje izdržavanja, te iz svih tih razloga odbrana predlaže sudu da se optuženi oslobodi od optužbe.

Optuženi se u svojoj završnoj riječi pridružio navodima svog branioca.

Prema članu 192. stav 1. KZ RS, propisano je da ko ne daje izdržavanje za lice koje je po zakonu dužan da izdržava, a ta dužnost je utvrđena na osnovu izvršne sudske odluke ili izvršnog poravnjanja pred sudom ili drugim nadležnim organom, kazniće se novčanom kaznom ili kaznom zatvora do jedne godine.

Nakon svestrane, detaljne i savjesne ocjene svih izvedenih dokaza kako pojedinačno tako i u njihovoj međusobnoj vezi u smislu odredbe člana 295. stav 2. u vezi sa članom 13. ZKP-a, sud je došao do zaključka da rezultati kompletnog dokaznog postupka daju pouzdan osnov za zaključak da je optuženi D. S. van razumne sumnje počinio krivično djelo "Izbjegavanje davanja izdržavanja" iz člana 192. stav 1. Krivičnog zakonika Republike Srpske, u vrijeme, mjesto i na način kako je to opisano u izreci ove presude i optužnice zbog čega ga je sud i oglasio krivim rukovodeći se sledećim razlozima:

Uvidom u Presudu Osnovnog suda u Banjaluci broj [...] od 24.01.2013. godine, pravnosnažno 25.11.2013. godine, između ostalog je navedeno da se razvodi brak između A. S. i D. S. iz B.L., te da se zajedničko maloljetno dijete mlbd. povjerava na zaštitu i vaspitanje majci A. s., te se obavezuje D. S. navedenom presudom da doprinosi izdržavanju zajedničkog maloljetnog djeteta plaćanjem mjesečnih fiksnih iznosa od 200 KM, svakog 15-og u mjesecu za prethodni mjesec, počevši od dana donošenja ove odluke, pa dok za to budu postojali propisani uslovi, odnosno, drugačije odluke suda o izdržavanju.

Dakle, iz navedene presude sud je nesumnjivo utvrdio da je optuženi u braku sa A. S. stekao jedno dijete, mlbd. , kojeg je po zakonu dužan da izdržava, te da je u sudskoj odluci jasno utvrđena njegova obaveza zakonskog izdržavanja malodobnog djeteta u vidu mjesečnih fiksnih iznosa od 200 KM, koje treba da uplati svakog 15-og u mjesecu za prethodni mjesec.

Uvidom u Presudu Okružnog suda u Banjaluci broj [...] od 25.11.2013. godine, sud je pročitao da je navedenom odlukom optuženi D. S. obavezan da na ime doprinosa za izdržavanje malodobnog djeteta plaća mjesečno 40% od najniže plate u Republici Srpskoj, umjesto iznosa od 200,00 KM i to od dana 24.01.2013. godine, kao dana donošenja prvostepene odluke, s tim što će sve dospjele obroke platiti odjednom, a dospijevajuće svakog 15-og u mjesecu za prethodni mjesec, a sve na ruke majke i zakonske zastupnice S. A..

Iz navedene drugostepene odluke sud je utvrdio da je došlo do preinačenja prvostepene odluke, a u pogledu visine doprinosa koji optuženi treba da daje na ime izdržavanja svog malodobnog djeteta, te da prema toj odluci iznosi 40 % od najniže plate u RS.

Svjedok A. P. je na glavnom pretresu izjavila da su ona i optuženi bili u bračnoj zajednici četiri godine, od februara 2008. godine do decembra 2012. godine, da je presuda postala pravosnažna 2013. godine, da imaju jednog sina mlbd. rođenog [...] godine, da je dijete povjereno njoj. Navodi da je sud obavezao oca na davanje alimentacije, prvo je bio određen iznos

od 200 KM, a onda je bila žalba, pa je to bio iznos 40 % od najmanje plate, da su vršene djelimične uplate, i da je plaćanje uglavnom bilo izbjegavano, da je bio pokrenut i izvršni postupak, ali optuženi nema imovinu na sebi te to nije moglo biti izvršeno, da se postupak vodi od 2013. do 2018. godine, da bi on krajem prošle godine bio ukinut, te je vraćeno na ponovni postupak. Navodi da je krivična prijava podnijeta od maja 2020. godine, a 2021. godine ima jedna, da u periodu iz optužnice optuženi nije uplaćivao alimentaciju. Ističe da je optuženom bila poznata činjenica da ona ima račun, te je ona zahtjevala da se to plaća na račun, a kao dokaz je priložila izvode iz banke, od maja 2020. pa na dalje. Optuženi ništa nije plaćao u tom periodu, ona se njemu nije obraćala, nego je podnijela krivičnu prijavu. Ističe da optuženi ima kontakt sa sinom koji sad ima 14 godina, da on uvijek kaže da nema i da nema mogućnost da plaća, da je u toku drugog postupka izjavio da radi, te vozi auto, i da misli da nije u tako lošoj situaciji. Navodi da nije ništa davao sinu, ni obuću, odjeću ni školski pribor, kao ni džeparac, da je prošle godine (2021) alimentacija bila 216,00 a ove godine misli da je najniža 236,00 KM. Svjedok je postavila imovinsko pravni zahtjev prema optuženom, a na ročištu održanom 07.12.2022. godine izjavila je da je bila uplata od 300,00 KM i uplata od 500,00 KM, te da je navedeno da se iste uplate odnose na dug za alimentaciju 2020. godine, te je to ukupno 800,00 KM. Navodi da od petog mjeseca 2020. godine taj iznos je 1.872,00 KM, a umanjeno bi bio 1.072,00 godine, za tih devet mjeseci. Istakla je da nakon tih uplata optuženi nije nastavio plaćati, da je platio samo četiri rate, te da je podnešena nova krivična prijava za taj period.

Sud je prihvatio iskaz ovog svjedoka kao objektivno dat i ničim doveden u pitanje, jer je zakonska zastupnica i svjedok na glavnom pretresu jasno ukazala da je optuženi vršio djelimične uplate, da u periodu navedenom u optužnici nije plaćao alimentaciju, da je optuženom bila poznata činjenica da zakonska zastupnica mlđb. djeteta ima račun, te je ona zahtjevala da se to plaća na račun, da mu se ona nije obraćala, nego je podnijela krivičnu prijavu. U pogledu imovinskopravnog zahtjeva svjedok je izjavila da je bila uplata od 300,00 KM i uplata od 500,00 KM, da je navedeno da se iste uplate odnose na dug za alimentaciju 2020. godine, i da je to ukupno 800,00 KM, te kad se iznos od 1.872,00 KM koji predstavlja dug optuženog za davanje izdržavanja u spornom periodu umanjuje za uplaćeni iznos od 800,00 KM, dobija se iznos od 1.072,00 za tih devet mjeseci, čime je precizno odredila postavljeni imovinskopravni zahtjev.

Dakle, ovaj iskaz je sud prihvatio kao objektivno dat i ničim doveden u pitanje, da je zakonska zastupnica oštećenog jasno navela da optuženi nije uplaćivao redovno alimentaciju što je bio dužan po presudi, a da je zakonska zastupnica navela šta je uplaćeno te to nije uzeto u obzir niti je predmet optužnice. Pored toga ista je navela da optuženi govori da nema i da nema mogućnost da plaća, a da je u toku drugog postupka izjavio da radi, te vozi auto, i da ona misli da on nije u tako lošoj situaciji. Sud je cijenio i da svjedok nije osporavala naknadne uplate optuženog za sporni period u visini od 300,00 KM i 500,00 KM, te je umanjila svoj imovinskopravni zahtjev, iako kako je svjedok poslije navela nakon tih uplata optuženi nije nastavio plaćati, da je platio samo četiri rate, te da je podnešena nova krivična prijava za taj period. Dakle, iz tog proizlazi da je optuženi naknadno izvršio uplatu da bi umanjio dug iz spornog perioda koji je obuhvaćen optužnicom, dok redovna davanja u pogledu izdržavanja djeteta i dalje ne izvršava na način određen navedenom presudom Okružnog suda u Banja Luci.

Uvidom u dokaz Kartica računa za period od 01.01.2020. do 18.01.2021. godine na ime P. A., Nova banka a.d. Banjaluka, sud je pročitao da su na račun broj [...] koji pripada P. A. izvršene uplate od strane optuženog dana 31.01.2020., 03.03.2020., 01.04.2020. i 05.05.2020. godine u iznosima od po 180,00 KM.

S obzirom da se Kartica računa odnosi na period od 01.01.2020. do 18.01.2021. godine vidljivo je da je od početka 2020. godine prije spornog perioda navedenog u optužnici, optuženi izvršio četiri uplate na račun zakonske zastupnice mladb. djeteta, A. P., počev od uplate u iznosu od 180,00 KM izvršene 31.01.2020.godine, nakon čega je iznos iste visine uplatio i 03.03.2020., 01.04.2020. i 05.05.2020. godine, te u istoj godini nije izvršio više ni jednu uplatu, pa je sud imajući u vidu navedene presude kojim je optuženom utvrđena obaveza izdržavanja zaključio da se posljednja uplata od 05.05.2020. godine odnosila na april mjesec 2020. godine, mjesec koji je prethodio mjesecu uplate. Dakle, iz ovog dokaza je jasno da optuženi nije vršio uplate na račun zakonske zastupnice A. P. na ime doprinosa za izdržavanje njihovog zajedničkog malodobnog djeteta, u spornom period koji je obuhvaćen optužnicom.

Optuženi D. S. je na glavnom pretresu u svojstvu svjedoka dao izjavu u kojoj navodi da je iznos alimentacije prvo bio 200,00 KM, pa je onda donesena odluka da se ide 40 % od plate, da je bio zaposlen na osnovu ugovora o djelu oko 30 mjeseci, sa prosječnim primanjem od decembra 2013. do juna 2016. godine. Navodi da dana 01.11.2020. godine počinje njegovo zaposlenje, da se u periodu u kom je bio bez posla snalazio kako je mogao, da je uz pomoć roditelja do maja 2020. godine izvršavao sporadično te obaveze, da je redovno viđao svog sina, da idu u D., jedan božić je kod njega jedan kod majke, u manjim iznosima sinu daje i džeparac, kad mu je trebao telefon kupio mu je, povremeno mu je kupovao odjeću, iznos ekskurzije je bio ukupno 440,00 KM, a on je platio pola iznosa, po Ugovoru o radu plata mu je 590,00 KM a dobija 650,00 KM, živi kao podstanar, plaća stan i režije. Ističe da nije izbjegavao da daje alimentaciju za svog sina, da se maksimalno trudio da to uradi. Prilikom unakrsnog ispitivanja izjavio je da dok nije radio izdržavao se od pozajmnice, da od 01.11. radi u kontinuitetu, da daje u dijelu za stare dugove, a mjesečno ne daje baš, da se nije nikada obraćao sudu za smanjenje alimentacije, da nije zasnovao novu porodicu i nema više djece. U spornom periodu nije uplaćivao ništa, a naknadno je uplatio za taj period osamsto maraka, te u tom periodu nije plaćao iznose po osnovu drugih dugova. Počeo je redovno uplaćivati par mjeseci nakon zaposlenja, ispočetka je prosječna plata bila 450 KM, pa mu je oštećena izračunala. Na pitanje okružnog javnog tužioca izjavio je da hipotetički jeste bio u mogućnosti da uplaćuje bar 20,00 KM u perioda tokom kojeg nije radio.

Sud je prihvatio iskaz optuženog kao realan i objektivan jer je optuženi na glavnom pretresu izjavio da od 01.11.2020. godine radi u kontinuitetu, da daje u dijelu za stare dugove, a da mjesečno ne daje baš, te je izjavio da u spornom periodu nije uplaćivao ništa, a naknadno je uplatio za taj period osamsto maraka. Dakle, sam optuženi nije ni tvrdio ni dokazivao da je u spornom periodu od maja 2020. do januara 2021. godine vršio redovne i blagovremene uplate po osnovu davanja izdržavanja, osim što je ukazao na vraćanje dijela duga u ukupnom iznosu od 800,00 KM a koji se odnosi na navedeni period, što nije osporavala ni zakonska zastupnica. Dakle, optuženi je navedenim uplatama vratio dio duga, a ne sav dug. Optuženi je izjavio da u manjim iznosima sinu daje i džeparac, da mu je kupio telefon, da mu je povremeno kupovao odjeću, da je platio pola od ukupne cijene ekskurzije, odnosno navodio je primjere davanja koja je učinio prema svom djetetu ali navedena davanja smatraju se poklonima, ali očigledno je da je on izbjegavao obavezu plaćanja alimentacije na koju je obavezan pravosnažnom presudom Osnovnog, odnosno Okružnog suda.

Uvidom u dokaz Ugovor o radu na neodređeno vrijeme od 01.11.2020. godine sud je utvrdio da je optuženi zaključio ugovor o radu dana 01.11.2020. godine sa "...” d.o.o. B.L. .

Član 192. stav 1. KZ RS je propisao da ko ne daje izdržavanje za lice koje je po zakonu dužan da izdržava, a ta dužnost je utvrđena na osnovu izvršne sudske odluke ili izvršnog poravnjanja pred sudom ili drugim nadležnim organom, kazniće se novčanom kaznom ili kaznom zatvora do jedne godine.

Sud je van svake razumne sumnje utvrdio da optuženi D. S. u periodu koji je naveden u optužnici nije plaćao na ime doprinosa za izdržavanje mlđb. djeteta mjesečno 40% od najniže plate u Republici Srpskoj, odnosno da nije postupio po Presudi Okružnog suda u Banjaluci broj [...] od 25.11.2013. godine, a bio je dužan da to učini, jer isto proizlazi iz provedenih materijalnih dokaza i saslušanih svjedoka, kao i izjave samog optuženog. A. P., zakonska zastupnica je na glavnom pretresu jasno potvrdila da optuženi u navedenom periodu nije ispunjavao svoje zakonske obaveze prema mlđb., te je njen iskaz sud i prihvatio, jer je isto vidljivo i iz Kartice računa za period koji je naveden u optužnici, odnosno da je u 2020. godini optuženi izvršio četiri uplate na račun zakonske zastupnice i da nakon toga u spornom periodu nije izvršio više ni jednu uplatu. Osim toga, optuženi je svojim iskazom potvrdio navedeno, te je sud i njegov iskaz prihvatio jer u bitnom nije u suprotnosti sa iskazom A. P.. Isticanje prigovora odbrane da je davao za ekskurziju i da je kupovao stvari djetetu imaju se smatrati poklonom, ali je jasno da optuženi nije vršio uplate alimentacije za svoje malodobnog sina na način kako je to određeno presudom Okružnog suda u Banjaluci broj [...] od 25.11.2013. godine, te je jasno da nije davao izdržavanje za svoje maloljetno dijete, što proističe iz materijalnih dokaza, a i iskaza zakonskog zastupnika maloljednog oštećenog A. P., te uvidom u materijalne dokaze kao što je kartica za P. A. od Nove Banke Banjaluka od 01.01.2020-18.01.2021. godine je vidljivo da optuženi nije plaćao alimentaciju na način kako je to navedeno presudom, a sporadične uplate koje su postojale zakonska zastupnica nije ni sporila jer je na glavnom pretresu ista jasno navela šta je optuženi platio u kojem iznosu.

Prigovori odbrane nije sud uvažio s obzirom da su navedeni paušalno jer je optuženi bio svjestan svoje obaveze koje ima a na osnovu pravosnažne presude Osnovnog i Okružnog suda, te tu zakonsku obavezu nije ispunjavao, a sporedična davanja mogu se smatrati poklonima, te da je očigledno da je optuženi izbjegavao da postupi po pravosnažnim izvršnim presudama a što mu je i bila zakonska obaveza, jer je sud na osnovu provedenih dokaza utvrdio da on nije davao izdržavanja na način kako je to određeno u presudama Osnovnog i Okružnog suda.

Sud je utvrdio da je D. S. počinio predmetno krivično djelo postupajući sa umišljajem, pri čemu je bio svjestan da ne daje izdržavanje koje je zakonom propisano i utvrđeno presudom Okružnog suda u Banjaluci broj [...] od 25.11.2013. godine, a s kojom je optuženi bio upoznat, te prema kojoj treba da daje iznos u visini od 40% od najniže plate u Republici Srpskoj sve dok postoje za to zakonom propisani uslovi ili do druge odluke suda, te iz tog proizlazi da je htio nastupanje zabranjene posljedice.

Optuženi je u vrijeme preduzimanja radnje izvršenja bio uračunljiv, jer se u toku postupka nisu pojavile činjenice ni okolnosti koje bi navele sud na suprotan zaključak.

Cijeneći da je za ovo krivično djelo propisana kazna zatvora do jedne godine, sud je od okolnosti iz člana 52. KZ RS koje utiču da kazna bude manja ili veća, na strani optuženog posebno cijenio sledeće otežavajuće okolnosti, visok stepen krivične odgovornosti, odnosno činjenicu da je počinio krivično djelo postupajući sa umišljajem, da je ranije osuđivan, a od olakšavajućih okolnosti sud je cijenio korektno držanje optuženog pred sudom i činjenicu da je optuženi lošeg imovnog stanja, te je shodno navedenim olakšavajućim okolnostima optuženom utvrdio kaznu zatvora u trajanju od 4 (četiri) mjeseca i istovremeno odredio da se utvrđena kazna neće izvršiti ukoliko optuženi u roku od 1 godina (jednu) po pravosnažnosti presude ne učini novo krivično djelo. Sud smatra da je uslovna kazna adekvatna krivična sankcija, s obzirom na prirodu i težinu krivičnog djela, svih okolnosti pod kojima je djelo učinjeno, kao i ličnosti optuženog. Takođe, sud

smatra da izrečena sankcija odgovara kako stepenu društvene opasnosti učinjenog djela, tako i stepenu krivične odgovornosti optuženog, te da se izricanjem navedene kazne postiže svrha sprečavanja vršenja krivičnih djela, kako s aspekta generalne, tako i s aspekta specijalne prevencije.

Sud je optuženom izrekao uslovnu osudu jer je stekao uvjerenje da mu treba pružiti još jednu priliku, što ne oslobađa optuženog zakonske obaveze davanja izdržavanja mlđb. , koja je dovela do nastupanja ovog spornog događaja sa evidentnim posljedicama koje predstavljaju pouku optuženom u smislu specijalne prevencije, a istovremeno uzimajući u obzir okolnost da optuženi sada ima stalno zaposlenje, da je sporadično uplaćivao doprinose za izdržavanje u periodu koji je prethodio spornom periodu, te da je vratio dio duga za sporni period.

Na osnovu člana 108. stav 3. Zakona o krivičnom postupku Republike Srpske sud je obavezao optuženog da u roku od 3 (tri) mjeseca, po pravosnažnosti presude, isplati oštećenom dug po osnovu zakonskog izdržavanja za period od maja 2020. godine do 18.01.2021. godine u visini od 1.072,00 KM na račun zakonskog zastupnika majke oštećenog A. P., a koji je ista precizirala na glavnom pretresu u skladu sa navedenom presudom u iznosu koji odgovara 40% od najniže plate u Republici Srpskoj, a koji iznos najniže plate je dobila podatak iz Poreske uprave RS te prostim računskim operacijama dobila konačan iznos visine alimentacije.

Na osnovu člana 99. stav 1. ZKP RS optuženi je dužan platiti sudu na ime paušala iznos od 150,00 KM u roku od 3 mjeseca pravosnažnosti presude.

Zapisničar
Branislava Adamović

Sudija
Dalibor Kordić

PRAVNA POUKA:

Protiv ove presude dozvoljena je žalba Okružnom sudu Banja Luka, putem ovog suda u roku od 15 dana od dana prijema iste.